

ЛІТЕРАТУРА:

1. Закон України “Про зайнятість населення” від 05.07.2012р. [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5067-17>;
2. Інформаційні технології державної служби зайнятості України [Електронний ресурс] // Режим доступу:
http://www.dcz.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=186946&cat_id=3722603
3. Закон “Про зайнятість населення” допоможе створити сучасний ринок праці в Україні та прискорити розвиток економіки (інтерв’ю з С. Тігіпко) [Електронний ресурс] // Режим доступу: http://feo-pf.at.ua/news/zakon_pro_zajnjatist_naselennja_dopomozhe_stvoriti_suchasnij_rinok_praci_v_ukrajini_ta_priskoriti_rozvitok_ekonomiki/2012-08-18-110

*Люхіна В. В.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова (м. Київ)*

МОДЕРНІЗАЦІЯ – ШЛЯХ ДО ЕФЕКТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ

Після світової економічної кризи, яка вказала на вади української економіки, актуальним стало дослідження сутності та механізму модернізації. Реформування, створення більш ефективної та адекватної вимогам ХХІ століття структури економіки неможливе без модернізації усіх сфер господарювання, суспільного життя та державного устрою.

Останнім часом зростає кількість праць вітчизняних і зарубіжних вчених, в яких розглядаються проблеми теорії та практики модернізації країн з різним рівнем соціально-економічного розвитку: О. С. Білокрилової, А. А. Бочкова, В. М. Гейця, А. А. Гриценка, О. Ю. Мамедова, Г. Мюрдаля, Р. М. Нуреєва, А. Г. Поршнева, Дж. Скотта, В. П. Семиноженка, Є. Г. Ясина та ін.

Модернізація (термін у перекладі з англійської означає “осучаснення”) – це процес оновлення, який призведе до покращення засобів виробництва, продукції та умов економічного розвитку. Модернізація – це синонім усіх прогресивних змін, які рухають суспільство уперед, коли йдеться про комплекс соціальних, політичних, економічних, культурних та інтелектуальних трансформацій, коли зусилля слаборозвинених суспільств, спрямовані на те, щоб наздогнати провідні, найрозвиненіші країни. Модернізація є системним процесом, що еволюційними методами у позитивному напрямку змінює фактори, умови, механізми, співвідношення, засоби розвитку суспільного виробництва або окремі пріоритетні складові всієї економіки та суспільства. Суть модернізації характеризується структурними, технологічними та інституціональними змінами в національній економіці, спрямованими на підвищення її конкурентоспроможності.

Основна проблема, з якою стикається процес модернізації економіки України, – це неефективна галузева структура промислового виробництва. Понад 2/3 загального

обсягу промислової продукції припадає на галузі, що виробляють сировину, матеріали й енергоресурси, тобто на продукцію проміжного споживання; частка продукції соціальної орієнтації перебуває на рівні 1/5 загального обсягу промислового виробництва; майже зникає легка промисловість (2009 р. – 0,9%, 2010 р. – 0,8%, 2011 р. – 0,7%); галузь машинобудування залишається нижче докризового рівня на 11,6% у 2011 р., тобто перебуває на рівні майже у три-чотири рази нижчому, ніж в економічно розвинутих країнах; обсяг і структура капітальних вкладень не в змозі вирішити проблему зношеності основних засобів, яка сягнула понад 50% [1].

Здійснення модернізації та реформування можливо шляхом ефективного впровадження структурно-інноваційних зрушень, подолання існуючих і діючих структурних деформацій, диспропорцій у структурі економіки України. Тому в сучасних умовах важливо здійснити перехід до інноваційного типу економічного розвитку, що потребує також аналізу механізму структурно-інноваційних зрушень, можливих їхніх наслідків для всієї економіки та суспільства. Доцільність структурно-інноваційних зрушень в економіці сучасної України пов'язана із проведенням системної структурно-інвестиційної та інноваційної політики, яку повинна активно та послідовно впроваджувати держава та її власні інститути в господарське життя на всіх його рівнях. Структурно-інноваційна політика держави складається із обґрунтування цілей та інноваційного характеру структурних зрушень або перетворень, визначення механізму ефективного розвитку і соціально-економічного зростання на основі акумуляції інвестиційних засобів для організації виробництва й використання інноваційних технологій, товарів і послуг.

У складних умовах ефективно здійснювати структурно-інноваційні зрушення макроекономічного рівня можливо тільки шляхом підвищення ролі державної виконавчої влади, її антимонопольного та антикорупційного законодавств, реалізації стратегії інноваційно-інвестиційного розвитку, пріоритетного розвитку галузей науки, освіти, культури, охорони здоров'я та ін.

У Програмі економічних реформ на 2010–2014 рр. “Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава”, розробленій Комітетом з економічних реформ при Президентові України, відзначається, що в умовах, коли джерела швидкого зростання докризових років вичерпано, єдиний шлях виходу України на траєкторію сталого розвитку – це рішучі й всеосяжні реформи, спрямовані на підвищення конкурентоспроможності економіки [2]. Програма охоплює широкий набір стратегічних перетворень за п'ятьма напрямками:

1. Створення базових передумов економічного росту через утримання низького рівня інфляції, стабілізації державних фінансів і створення стійкої фінансової системи.

2. Формування режиму максимального сприяння для бізнесу шляхом зменшення ролі держави в економіці, зниження адміністративних бар'єрів для бізнесу, модернізації податкової системи й поглиблення міжнародної економічної інтеграції України.

3. Модернізація інфраструктури й базових секторів шляхом усунення усталених структурних проблем в енергетичній, вугільній, нафтогазовій галузях і ЖКГ, а також розвитку транспортної інфраструктури й ринку землі. Перехід від дотацій до самоокупності виробництва й соціальних послуг.

4. Збереження й розвиток людського й соціального капіталу шляхом підвищення ефективності й стабільності соціального захисту, поліпшення якості й доступності освіти і медичного обслуговування.

5. Підвищення ефективності державного управління шляхом реформування державної служби й виконавчої влади [2].

Процес модернізації в Україні в сучасних умовах має керуватися пріоритетними цілями: реформування інститутів суспільства, структури реальної економіки; побудова високотехнологічної та конкурентоспроможної економіки; перехід до інноваційно-інвестиційної постіндустріальної економіки і суспільства. Важливо перейти від імітаційного до інноваційного типу розвитку, який передбачає виконання державної політики модернізації. Економічні реформи мають супроводжуватися інноваційними кінцевими результатами, що дозволяє розглядати їх в якості механізму впровадження модернізації. Модернізацію доцільно здійснювати шляхом прийняття виважених рішень і спеціальних законів на основі розроблених Стратегій інноваційного розвитку та національної модернізації України на 2010–2020 рр.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Новий курс: реформи в Україні. 2010–2015 : нац. доп. / за заг. ред. В. М. Гейця [та ін.]. – К. : НВЦ НБУВ, 2010. – 232 с.
2. Програма економічних реформ на 2010–2014 роки: “Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава” [Електронний ресурс] / Ком. з екон. реформ при Президентові України. Версія для обговорення 2 червня 2010 р. – 85 с. – Режим доступу: http://www.search.ligazakon.ua/...doc2.nsf/link1/ed_2010_06_0234
3. Мамалуй О. О. Модернізація як системний засіб виходу країн з перехідною економікою із сучасної світової кризи / О. О. Мамалуй // Економіка: проблеми теорії та практики : зб. наук. пр. – Вип. 253 : в 7 т. – Т. I. – Дніпропетровськ : ДНУ, 2009. – С. 75-81.

*Катренко Я. А.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова (м. Київ)*

РЕФОРМУВАННЯ ПОДАТКУ НА ДОХОДИ ФІЗИЧНИХ ОСІБ В УКРАЇНІ У КОНТЕКСТІ ДОСВІДУ КРАЇН ЄС

Оподаткування доходів фізичних осіб є одним із найважливіших та найпроблемніших в Україні, виконує одночасно фіскальну і розподільчу функції, регулює взаємовідносини між державою та громадянами країни. Це зумовлює